

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Jákli Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Jákli Tibor) által képviselt **felperesnek** az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Jogi Képviseleti Főosztály által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránti ügyében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. december 1. napján kelt 5.P.21.198/2009/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2010. december 15. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő tőkeösszeget 200.000 (Kettőszázezer) Ft-ra leszállítja.

Mellőzi azon elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy a felmerült 121.200 (Egyszázhuszonegyezer-kettőszáz) Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Mellőzi az alperes által a felperes javára fizetendő 36.500 (Harminchatezer-öttszáz) Ft perköltségben való marasztalását.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek összesen 15.000 (Tizenötezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 109.200 (Egyszázkilencezer-kettőszáz) Ft feljegyzett kereseti, továbbá 23.100 (Huszonháromezer-egyszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ezt meghaladóan feljegyzett kereseti és fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2008. augusztus 5. napján kelt 17.Bk.241/2008/9. számú ítéletével a felperessel szemben a Soproni Városi Bíróság B.154/2005/49. számú ítéletével jogerősen kiszabott 3 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztést, a Körmendi Városi Bíróság B.24/2006/38. szám alatti ítéletével jogerősen kiszabott 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztést, a Váci Városi Bíróság 1.B.207/2004/9. számú ítéletével jogerősen kiszabott 2 évi börtönben végrehajtandó szabadságvesztést és a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.Bk.293/2007/66. szám alatti ítéletével jogerősen kiszabott 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztést összbüntetésbe foglalta, és annak tartamát 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésben állapította meg azzal, hogy a felperes feltételes szabadságra nem bocsátható.

A Soproni Városi Bíróság a 2008. december 9. napján kelt B.304/2008/10. számú ítéletével a Soproni Városi Bíróság B.154/2005/49. számú ítéletét többek között a felperes vonatkozásában is hatályon kívül helyezte, és a felperest bűnösnek mondta ki 1 rb. társtettesként folytatólagosan üzletszerűen elkövetett embercsempészés büntetében, melyet bünszervezetben követett el a Btk. 218. § /1/, /3/ bekezdésének c./ pontja szerint, 32 rb. részben folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett közokirat hamisítás büntetében a Btk. 274. § /1/ bekezdés b./ pontja szerint, 2 rb. közokirattal visszaélés vétségében a Btk. 277. § /1/ bekezdése szerint és 1 rb. magánokirat hamisítás vétségében a Btk. 276. §-a szerint. Ezért halmazati büntetésül a felperest 3 év 6 hónap börtönbüntetésre, és 4 év közügyektől eltiltásra ítélete azzal, hogy a felperes feltételes szabadságra nem bocsátható.

A bíróság ezen ítélete fellebbezés hiányában 2008. december 12. napján jogerőre emelkedett.

A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön a 2009. január 12. napján kelt, és a Soproni Városi Bírósághoz 2009. január 14. napján érkezett iratában összbüntetésbe foglalási javaslatot terjesztett elő, kérve a felperes vonatkozásában az összbüntetésbe foglalási eljárás megindítását. Tájékoztatva a bíróságot, hogy az összbüntetésbe foglalási javaslatban 1., 2., 3. sorszámon megjelölt ítéleteket a Zalaegerszegi Városi Bíróság a

17.Bk.241/2008/9. számú 2008. augusztus 19-én kelt ítéletével már összbüntetésbe foglalta a Soproni Városi Bíróság 2008. december 12-én kelt B.304/2008/10. számú ítéletével hatályon kívül helyezett B.154/2005/49. számú ítélettel. Az ítélet tartamát 5 évben, végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. Tájékoztatta továbbá a bíróságot, hogy a fogvatartott az összbüntetés hatályon kívül helyezéséig a fegyházbüntetést tölti.

A Soproni Városi Bíróság ezt megelőzően 2009. január 5. napján intézkedett a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.293/2007. számú 17.Bk.241/2008. szám alatti, valamint a Soproni Városi Bíróság B.304/2008. számú büntető iratai beszerzése iránt. A hiányzó iratokat a Soproni Városi Bírósághoz 2009. január 19. napján történő megérkezése után a Soproni Városi Bíróság 2009. január 20. napján meghozta a Bk.2/2009/4. számú ítéletét, amelyben hatályon kívül helyezte a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.Bk.241/2008/9. számú ítéletét, egyúttal az elítélttel szemben a Soproni Városi Bíróság B.304/2008/10. számú ítéletével kiszabott 3 év 6 hónapi börtönbüntetést, a Körmendi Városi Bíróság B.24/2006/38. számú ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetést, a Váci Városi Bíróság 1.B.207/2004/9. számú ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetést és a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.293/2007/66. számú ítéletével kiszabott 3 évi börtönbüntetést összbüntetésbe foglalta, annak időtartamát 5 év 3 hónap börtönbüntetésben állapította meg azzal, hogy az elítélt feltételes szabadságra nem bocsátható.

A fenti ítélettel szemben a felperes jelentett be fellebbezést, és a fellebbezése folytán eljár alperes mint másodfokú 2009. március 9. napján kelt Bkf.71/2009/2. számú végzésével a Soproni Városi Bíróság 2009. január 20. napján kelt Bk.2/2009/4. számú ítéletét helybenhagyta.

A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön a 35/4858/09. számú iratában arról értesítette a Soproni Városi Bíróságot, hogy a fenti jogerős ítéletet a fogvatartott vonatkozásában 2009. március 23-án fogamatba vette. A felperes 2009. március 23. napjától szabadságvesztés büntetését fegyház fokozat helyett börtön fokozatban tölti.

A felperes leszállított kereseti kérelmében a Ptk. 349. § /1/, /3/ bekezdésére, a Ptk. 339. § /1/ bekezdésére, valamint a Ptk. 76. §-ára hivatkozással 39 nap időtartamra, napi 15.000 Ft alapulvételével 585.000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Kereseti igényét arra alapította, hogy a Soproni Városi Bíróság a B.304/2008/10. sorszám alatti ítéletében a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 415. § /2/ bekezdését megsértve elmulasztotta hatályon kívül helyezni a Zalaegerszegi Városi Bíróság

17.Bk.241/2008/9. számú ítéletét, és késedelmesen folytatta le az újabb összbüntetési eljárást, amelyre vonatkozó ítéletét csak 2009. január 20. napján hozta meg. Ezzel összefüggésben a felperes 2008. december 12. napjától 2009. január 20. napjáig a megváltozott ítélet és körülmények ellenére továbbra is fegyházfokozatban töltötte szabadságvesztés büntetését, amelynek fogvatartási körülményei jóval szigorúbbak, mint a börtönfokozat esetében. A bíróság tévedésének köszönhetően így a felperes a megjelölt 39 napon keresztül nem a büntetésének megfelelő körülmények között töltötte ítéletét, amely miatt őt a megjelölt összegű nem vagyoni kár érte.

Az alperes elsődlegesen a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a felperes a Soproni Városi Bíróság B.304/2008/10. számú ítélete ellen fellebbezést nem terjesztett elő. Így megállapítható, hogy a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget nem vette igénybe, ugyanakkor a jogorvoslat kimerítése olyan előfeltétel, amely a kártérítési igény érdemi elbírálásához nélkülözhetetlen. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy amennyiben a bírósága felperes keresetét megalapozottnak találja, úgy ebben az esetben eltúlzott a felperes által érvényesíteni kívánt kárigény összege.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 580.000 Ft-ot, valamint 36.000 Ft perköltséget. Akként rendelkezett, hogy az eljárás során felmerült 121.200 Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 349. § /3/ bekezdésében a rendes jogorvoslat kimerítését az igényérvényesítés feltételeként szabályozó kitétel kapcsán nem tekinthető a rendes jogorvoslat elmulasztásának, és így nem akadály a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség megállapításának az, ha a károsult nem élt fellebbezéssel a számára fel nem ismerhető módon hiányos tartalmú, de rá nézve látszólag nem sérelmes határozat ellen. (EBH.2004.1027.)

A felperesnek nem volt olyan jogi kötelezettsége, hogy az ítéletben foglaltakat olyan szempontból ellenőrizze, hogy azt teljes körűen megfelel-e a Be. 415. §-ában foglaltaknak. Az ítélet közlésével a jogorvoslati lehetősége ugyan formálisan megnyílt, az ítélet azonban nem tartalmazott rá nézve olyan rendelkezést, amely a fellebbezés előterjesztését az összbüntetésbe foglalás körében indokolta volna. A perbeli esetben az alperes alkalmazottjának mérlegelést kívánó jogalkalmazási tevékenységet nem kellett végeznie, csak egyetlen, mérlegeléstől független döntés meghozatalára volt lehetősége. Kötelessége lett volna a Be. 415. § /2/ bekezdése alkalmazása körében a perújítás alapossága folytán az összbüntetési ítélet hatályon kívül helyezése, és a feltételek fennálltának időpontjából az összbüntetési eljárás lefolytatása.

A perbeli esetben az alperes bírójának gondos eljárása esetén észlelnie kellett volna azt, hogy az alapos perújításra figyelemmel az alapügyben hozott ítélet hatályon kívül helyezése esetén az alapügyben kiszabott büntetés összbüntetésbe foglalása körében az összbüntetési ítéletet is hatályon kívül kellett volna helyeznie, illetve az alapos perújítás eredményeképpen meghozott új ítélet jogerőre emelkedését követően haladéktalanul intézkednie kellett volna az új összbüntetési eljárás lefolytatásáról. Ám ezzel szemben az alperes bírója az alapos perújítás eredményként hozott ítéletében nem rendelkezett a korábbi összbüntetésbe foglaló ítéletnek a hatályon kívül helyezéséről, és a B.304/2008/10. számú ítélet 2008. december 12-én történő jogerőre emelkedése ellenére csak 2009. január 20. napján hozta meg a Bk.2/2009/4. számú ítéletét, amelyben intézkedett a korábbi összbüntetési ítélet hatályon kívül helyezéséről, egyúttal a felperesre kiszabott börtönbüntetések újólapon történő összbüntetésbe foglalásáról.

Figyelemmel arra, hogy a Soproni Városi Bíróság a B.304/2008/10. számú 2008. december 12. napján jogerőre emelkedett ítéletében nem volt rendelkezés a korábbi fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésben megállapított összbüntetési ítélet hatályon kívül helyezéséről, és emiatt szabadságvesztés büntetését 2008. december 12. és 2009. január 20. közötti időpontban a felperesnek fegyházban kellett töltenie, a felperest kár érte, és ezen kár, valamint a fenti bírói mulasztás közötti okozati összefüggés megállapítható.

A nem vagyoni kártérítés összegszerűsége körében kifejtette, hogy a Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen, és többek között a személyes szabadság jogellenes korlátozása is. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú büntető bíróság a Bk.2/2009/4. számú ítéletének a meghozatalára a fentiek szerint jogellenesen csak 2009. január 20. napján került sor, emiatt a késedelmes ügyintézés időtartamával indokolatlanul meghosszabbodott a fegyház fokozatban töltött felperesi szabadságvesztés büntetés időtartama. Ezen végrehajtási fokozat tekintetében - az elsőfokú ítélet indoklásában részletesen ismertetett jogszabályi előírások alapján - kétséget kizáróan megállapítható annak szigorúbb, ennél fogva a fogvatartott felperes körülményeit hátrányosabban érintő volta, amely megalapozza a személyes szabadság Ptk. 76. §-ában szabályozott jogellenes korlátozását. Ezzel összefüggésben a felperes által megjelölt kártérítési összeget az elsőfokú bíróság arányban állónak találta a felperest ért hátrány súlyosságával, ezért az összeg mérséklésére indokot nem látott. Utalt arra, hogy a felperes a kártérítésként előterjesztett igénye után késedelmi kamatot nem érvényesített, ezért a bíróság e körben az ítéleti rendelkezést mellőzte.

A fenti ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, és ebben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének a teljes elutasítását kérte, míg másodlagosan a felperes részére megítélt nem vagyoni kártérítés összegének a csökkentését kérte. A jogalap körében a Ptk. 349. § /1/ és /3/ bekezdésére utalással kifejtette, hogy az államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslatot igénybe vette. Márpedig az eljárási adatokból az állapítható meg, hogy az perújítást követően a megismételt eljárásban a Soproni Városi Bíróság a B.304/2008/10. sorszám alatti 2008. december 9. napján kelt és 2008. december 12. napján jogerős ítéletével a felperest 3 év 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, amellyel egyidejűleg a korábbi alapítéletet hatályon kívül helyezte. Kétségtelen, hogy a Be. 415. § /2/ bekezdése szerint a Soproni Városi Bíróságnak a fenti ítéletében hatályon kívül kellett volna helyeznie a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.Bk.241/2008/9. számú ítéletét és helyette új összbüntetési ítéletet kellett volna hoznia, amelyet azonban az alapügyben eljáró bíróság elmulasztott. Ezt az ítéletet sérelmezte a felperes, amelyből fakadóan őt az általa állított kár érte. Megállapítható azonban, hogy a felperes a sérelmezett határozat ellen nem élt fellebbezéssel, ekként kárigényét az alperessel szemben eredményesen nem érvényesítheti a Ptk. 349. § /1/ és /3/ bekezdése szerint. Az összecszerűség körében kifejtette, hogy ha és amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját osztaná, és a jogalapot megállapíthatónak találná, úgy álláspontja szerint rendkívül eltúlzott a megítélt nem vagyoni kártérítés összege. A felperes személyi szabadsága jogerős ítéletek következtében volt korlátozva, és az a kétségtelen különbség, amely a fegyház és börtön fokozat között szabadságvesztés büntetések között fennáll nem olyan mértékű, amely az elsőfokú bíróság által nem vagyoni kártérítésként megítélt összeget megalapozhatná.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Egyidejűleg a felperes fellebbezési eljárásban előadta, hogy a megítélt kártérítési összeg után késedelmi kamatok megfizetésére is kéri kötelezni az alperest, amelyeket eredetileg nem igényelt.

Az alperes fellebbezése nagyobb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a perben releváns tényeket túlnyomórészt helytállóan állapította meg, és abból helytállóan vont jogkövetkeztetést az alperes kártérítési felelősségének a fennállására is, amellyel a másodfokú bíróság egyetért. Az elsőfokú bíróság azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokat

részben tévesen értékelve, részben téves érdemi döntés hozott a felperest illető kártérítés mértékét illetően.

Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a felperes által előterjesztett kereseti kérelem kapcsán a Ptk. 349. § /1/ és /3/ bekezdésében foglaltakra figyelemmel a bírósági jogkörben okozott károkért való felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kártérítési felelősségnek mind a Ptk. 349. § /1/ és /3/ bekezdéseiben szabályozott különös, mind pedig a Ptk. 339. § /1/ bekezdésében szabályozott általános feltételei fennállnak. Azaz a károkozó személy bírósági szolgálati jogviszonyával összefüggésben okoz az érintett személynek jogellenes magatartásával összefüggésben kárt. Ennek körében helytállóan fejtette ki, hogy az alperes a Be. 415. §-ának /2/ bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére, az alapos perújítási eljárás eredményeképpen hozott B.304/2008/10. számú ítéletében nem rendelkezett a korábbi összbüntetésbe foglalo ítéletnek a hatályon kívül helyezéséről, és a B.304/2008/10. számú ítélet 2008. december 12-én történő jogerőre emelkedése ellenére csak 2009 január 20. napján hozta meg a Bk.2/2009/4. számú ítéletét, amelyben intézkedett a korábbi összbüntetési ítélet hatályon kívül helyezéséről, és egyúttal a felperesre kiszabott börtönbüntetések összbüntetésbe foglalásáról. Ezzel a késedelmes ügyintézés időtartamával pedig indokolatlanul meghosszabbodott a felperes tekintetében a fegyház fokozatban töltött szabadságvesztés büntetés időtartama. A felperesnek tehát abból származott kára, hogy a Soproni Városi Bíróság a 2008. december 12. napján jogerőre emelkedett ítéletében **nem volt rendelkezés** a korábbi fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésben megállapított összbüntetési ítélet hatályon kívül helyezéséről, és emiatt a felperes szabadságvesztés büntetését 2008. december 12. és 2009. január 20. között fegyház fokozatban kellett hogy töltse.

A kártérítés jogalapja körében az alperes kellő alap nélkül hivatkozott a Ptk. 349. § /1/ bekezdésében foglaltakra, mely szerint az államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. Ezen alperesi hivatkozás azért alaptalan, mert az alperesi kárfelelősséget megalapozó, a Be. 415. § /2/ bekezdése ellenére hiányos ítéleti rendelkezést tartalmazó B.304/2008/10. számú ítélet folytán jogsérelmet szenvedő felperes, az ezen ítélet ellen benyújtandó fellebbezéssel nem tudta volna elhárítani az ítéleti rendelkezés hiányosságait, így az ennek folytán őt ért kárt. **A hiányos ítéleti rendelkezés folytán előállt jogsérelem, és az ebből eredő kár ugyanis a rendes jogorvoslattal nem lett volna elhárítható ebben az esetben, erre a felperes esetleges fellebbezése alkalmatlan lett volna.** Mindezek alapján

tehát az elsőfokú bíróság helytálló indokokkal foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperes kártérítési felelőssége a felperessel szemben fennáll. A fenti kiegészítés mellett a másodfokú az elsőfokú bíróság indokaira e körben csak visszautal, azokat megismételni nem kívánja.

Helyesen fejtette ki azt is az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kárösszezszerűsége körében, hogy a károsodott személyt illető nem vagyoni kárpótlás mértékének meghatározásánál a károsult személy életkörülményeit, a káreseménynek a károsult személyével való összefüggéseit kell döntő súllyal értékelni, lényegében a jogsértés súlyát, és a jogkövetkezmények súlyosságát kell ebben a körben figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott, a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. (továbbiakban: Tvr.) 24. §-a, 25. § /2/ bekezdése, 26. § /1/ bekezdése értelmében a fegyház a szabadságvesztés szigorúbb végrehajtási módja, és a fegyház végrehajtási fokozat ismertetett jogszabályi előírásai alapján kétséget kizáróan megállapítható annak szigorúbb, ennél fogva a fogvatartott körülményeit hátrányosabban érintő volta, amely valóban megalapozza a személyes szabadság Ptk. 76. §-ában szabályozott jogellenes korlátozását, a börtönfokozathoz képest.

Nem értékelte azonban az elsőfokú bíróság kellő súllyal a felperest illető kártérítés összezszerűségének a meghatározása körében azt a jelentős tény, hogy a felperes személyi szabadsága jogerős ítéletek következtében volt korlátozva. Az a kétségtelen különbség, amely a fegyház és a börtön fokozatban töltött szabadságvesztés büntetések között fennáll, a másodfokú bíróság álláspontja szerint önmagában nem olyan mértékű, ami az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kár összezszerűségét megalapozná. Ennek eredményeként viszont a Pkt. 84. § /1/ bekezdés e./ pontja alapján a felperesnek megítélt kártérítési összeg tekintetében ezen összeg mérséklésének volt helye. Fenti körülményekre figyelemmel pedig az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság részben megváltoztatva a felperest illető nem vagyoni kártérítés összegét 200.000 Ft-ban határozta meg, mert az eset összes körülményeire figyelemmel másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen összeg állt arányban az alperest terhelő felróható magatartás súlyosságával, és a felperest e körben ért érdeksérelemmel. Ezen mértékű nem vagyoni kárpótlás összege alkalmas arra, hogy az alperesi jogellenes magatartás következtében a felperest ért nem vagyoni kárt pótolják.

Ezen összeg meghatározása körében a másodfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy a felperes a - Pp. 247. § /1/ bekezdése b.) pontjának megfelelően - a másodfokú eljárásban a keresetét az eredetileg nem követelt késedelmi kamatra is kiterjesztette.

A Ptk. 355. §-ában foglalt teljes kártérítés elvéből következően a nem vagyoni és vagyoni kártérítés összegét alapvetően kétféle módon lehet meghatározni, vagy a károkozás időpontjában megállapított kárértéken, és ebben az esetben a károsultat a károkozás időpontjától késedelmi kamat is megilleti, vagy pedig az ítélet meghozatalakor fennálló (jelen)értéken és ebben az esetben késedelem hiányában kamatfizetés sem terheli a károkozót. A másodfokú bíróság az eset összes körülményeinek a figyelembe vételével pedig a felperest illető nem vagyoni kár mértékét a jelen ítélet meghozatalakor fennálló értéken állapította meg a fenti összegben, ezért a felperesi keresetfelemeléstől függetlenül mellőzte az alperes kamatfizetésben való marasztalását.

Mindezeket összegezve az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján.

A másodfokú ítélet következtében megváltoztak az elsőfokú ítéletnek a felperesi és alperesi pernyertességre vonatkozó arányai, míg az alperes fellebbezése nagyobb részben alapos volt. A fentiekre figyelemmel az ítélőtábla mellőzte a felperes javára fizetendő elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezést, továbbá a le nem rótt elsőfokú illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezést, és a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján a felperesi és alperesi pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel mindösszesen 15.000 Ft első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

Szintén az elsőfokú eljárásban előállt pernyertesség és pervesztesség arányára, továbbá a másodfokú eljárásban előállott felperesi, alperesi pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel kötelezte az ítélőtábla a felperest, hogy fizessen meg a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdése és a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján a pervesztességével arányosan 109.200 Ft feljegyzett kereseti, továbbá 23.100 Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az államnak.

Az ezt meghaladóan feljegyzett, az alperesi pervesztességgel arányos kereseti és fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján.

Győr, 2010. évi december hó 15. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Tisztviselő